

OKÉNKO do

charity
Jeseník

číslo 7 – 8 • 2018

Slovo ředitelky

Milí přátelé,

léto je již v plném proudu. Venkovní teploty nás o tom přesvědčují už od května. Přichází období, kdy dětem začínají prázdniny a nám dospělým čas zasloužených dovolených. Je potřeba se na chvíli zastavit, odpočinout si a načerpat síly, ať již s rodinou, přáteli, nebo se jen tak v tichu projít přírodou.

U nás v Charitě nastává také pomyslný „prázdninový“ režim. Neznamená to, že máme všichni volno, ale že naše běžné aktivity ve všech službách dostávají jiný, letní nádech. Slunečné dny umožňují našim klientům vypravit se na různé výlety – třeba do míst, kde žili, navštívit poutní místa, nebo se účastnit zajímavých akcí. A samozřejmě se pořádají pravidelné i netradiční aktivity také na našich domovech. K těm tradičním patří turnaj v kuželkách, který pořádá již popáté Domov pokojného stáří sv. Hedviky ve Vidnavě. Soutěží spolu družstva seniorů z okolních domovů a snaží se vyhrát putovní zlatou kuželku. Všichni vědí, že není důležité vyhrát, ale spíše si užít společně strávené odpoledne.

Úplný prázdninový odpočinek si zcela určitě neužijí na Domově pokojného stáří sv. Františka v Javorníku. Klienty i zaměstnance čeká přes prázdniny z důvodu plánované rekonstrukce velké stěhování. Třebaže se nebudou přesouvat daleko, vystěhovat celý domov a přesídlit do náhradních prostor bude opravdu náročný úkol. Věřím však, že se vše podaří a v přechodném domově si všichni zvyknou.

Přijímám všem poklidné prázdninové dny, hodně odpočinku a ať načerpáme hodně sil a energie pro své další úkoly.

**Helena
PASCHKEOVÁ**
ředitelka

Boj o putovní kuželku

Pátý ročník kuželkového turnaje „O putovní zlatou kuželku“ se uskuteční v pátek 13. července na zahradě Domova pokojného stáří sv. Hedviky. Soutěžit budou týmy složené z klientů jednotlivých domovů na Jesenícku. Všechny čeká spousta zábavy, soutěžního napětí, bohaté občerstvení a hudební doprovod manželů Knápkových.

Historicky první kuželkový turnaj proběhl 11. července 2012. Tehdy proti sobě nastoupila družstva Charitních domovů z Vidnavy a Javorníku. V té době byl ještě Charitní dům sv. Anežky součástí Domova pokojného stáří sv. Hedviky. A protože se tato akce všem líbila, druhý rok si to zopakovali.

Pak došlo na dva roky k přerušení konání turnaje, ale v roce 2016 zaměstnanci Domova pokojného stáří sv. Hedviky na tuto tradici opět navázali. Ten rok se turnaje účastnili i klienti Charitního domu sv. Anežky, kteří ho nakonec vyhráli. A tehdy také vznikla tradice putovní kuželky, kterou si vítězný tým odnáší na svůj domov.

V roce 2017 dostali na turnaj pozvání také další domovy z okolí a tak už se sešlo šest tříčlenných družstev: z Domova pokojného

stáří sv. Hedviky, Charitního domu sv. Anežky, Domova pokojného stáří sv. Františka, Centra sociálních služeb Jeseník, Domova důchodců Zlaté Hory a Domova pro seniory Javorník, včetně domova v Kobylé nad Vidnavkou. Loňský ročník vyhrál domácí tým a tak měli všichni radost, že kuželka zůstala doma.

Také letos by mělo soutěžit šest nebo sedm týmů. „Kromě kuželek si budou moci soutěžit i šipky nebo petang, který je u našich klientů velmi oblíbený,“ říká koordinátorka individuálního plánování pořádajícího domova, Jarmila Salvová. „Nebo si budou moci při poslechu hudby manželů Knápkových prohlédnout zdejší zahradu a okolí. A samozřejmě nebude chybět bohaté občerstvení,“ dodává.

Určitě si tak všichni užijí spoustu zábavy, a to jim všem přejeme. Velké poděkování patří zaměstnancům Domova pokojného stáří sv. Hedviky za organizaci celé akce. Všichni jsou tady zvědaví, jestli se jim podaří obhájit loňský triumf. Nejvíce se ale těší na setkání s ostatními, protože potkávat se a pobavit se s lidmi stejného sportovního ducha je vždy příjemné.

Co nás čeká o prázdninách...

- **Koncert skupiny Plavci** na zahradě Domova pokojného stáří sv. Hedviky.
- **Společné grilování** DPS sv. Hedviky a Charitního domu sv. Anežky.
- **Tradiční přespávání** klientů Denního stacionáře Šimon v Jeseníku.
- **První canisterapie** pro klienty v Charitním domě sv. Anežky ve Vidnavě.
- **Velké stěhování** Domova pokojného stáří sv. Františka z Javorníku do Vlčic.

Čtěte dál ...

- **Loučení se zahradou** (str. 2)
- **Letní přespávání** (str. 3)
- **Společné grilování** (str. 4)
- **Rozhovor** (str. 5)
- **Nová auta potěšila** (str. 7)

Loučení se zahradou

Stěhování Domova pokojného stáří sv. Františka v Javorníku se pomalu blíží a jeho obyvatelé už se začínají pomalu loučit. Proto se v pátek 8. června všichni sešli na zahradě, aby uspořádali rozlučkovou slavnost pro rodiny klientů a příznivce domova.

Předpověď počasí na ten den nevypadala příliš slibně. Na třetí hodinu, kdy měla slavnost začít, byly hlášeny prudké deště a bouřky. Přesto zaměstnanci už od rána zdobili zahradu, chystali občerstvení a doufali, že nad Javorníkem pršet nebude. Počasí ale nakonec bylo slavnosti nakloněné a tak se na zahradě to odpoledne sešli úplně všichni. I babičky, kterým se jindy

nechce, se přišly podívat, poslechnout si muziku, popovídat si a něco dobrého zakousnout. Kromě domácích přišly i maminky s dětmi z Mateřského centra Flek, které sídlí v zahradním domku v areálu Domova. Hudba přilákala rovněž klienty a pracovníky z občanského sdružení Salet, které provozuje své chráněné dílny v bezprostředním sousedství zahrady, přijela také

skupinka klientů a pracovníků z Domova pokojného stáří sv. Hedviky ve Vidnavě.

K pohoštění se podávaly koláče, bábovky a bublaniny, které upekly naše pečovatelské, dále jednohubky a obložené chlebičky, ovoce, víno a taky klobásky upečené na zahradním grilu.

Krásnou atmosféru slavnosti vytvořila javornická skupina Darshan, která téměř nepřetržitě tři hodiny hrála své písničky a přidala i lidovky, které si mnozí zanotovali s nimi. „*Chtěla bych tímto 'Darshanům' moc poděkovat za to, že si ve svém nabitém koncertním programu našli čas, aby přišli a bez nároku na honorář tak dlouho hráli. Věřím, že jsou zvyklí na početnější publikum, ale radost, kterou nám udělali, byla veliká,*“ říká vedoucí Domova pokojného stáří sv. Františka Petra Tomášková. To odpoledne v Jeseníku lilo, všude kolem se honily černé mraky, ale Javorníku se vyhnuly. Na zahradě panovala příjemná atmosféra, děti si hrály s koťaty, která se před nedávnem narodila a zrovna začala běhat. Klienti všechnen ten cvrkot sledovali a vypadalo to, že je jim dobře.

Po rekonstrukci Domova by měla následovat i výraznější úprava přilehlé zahrady. „*Chceme naši zahradu přizpůsobit novým potřebám. Většina klientů se již pohybuje na vozičku, potřebují proto zpevněné cestičky, aby se mohli po celé zahradě svoobodně pohybovat,*“ říká vedoucí služby.

Návštěva mlýnů stála za to

Krásné počasí lákalo ven, a proto se klienti a zaměstnanci Domova pokojného stáří sv. Hedviky vydali na Zlatorudné mlýny. Cíl tohoto výletu si vybrali sami klienti, kteří chtěli nejen prověřit své síly, ale také vidět něco zajímavého z dob těžby zlata.

V pondělí 18. června tedy vyrazilo několik klientů a zaměstnanců do areálu nedaleko Zlatých Hor. Naučná stezka po skanzenu je dva kilometry dlouhá, což bohužel bylo nad síly klientů. Všichni ale došli až ke zlatorudným mlýnům a celou cestu si vedli úžasné – trasu dlouhou téměř kilometr zvládli s malými zastávkami velmi rychle. A viděli toho

dost – strážní věž, hornickou osadu, mlýny i tavicí pec. „*Byl jsem tady poprvé, ale vždy jsem se sem chtěl podívat,*“ řekl jeden z klientů. „*Trasa byla náročná, ale ty mlýny za to stály. Po takové procházce se bude večer dobře spát.*“ Podle těchto slov je jasné, že si všichni výlet opravdu užili. A už teď přemýšlí, co podniknou příště.

Kalendárium

- **V červenci 2015** byla v Denním stacionáři Šimon nainstalována schodišťová plošina, která usnadňuje imobilním uživatelům přístup do prvního nadzemního podlaží.
- **20. července 2017** proběhla na zahradě Domova pokojného stáří sv. Františka vernisáž prodejní výstavy Barevné myšlenky spojená se zahradní slavností. Výstava trvala do 20. září.

Stalo se ...

Návštěva Minieurolandu

Několik klientů Domova pokojného stáří sv. Františka se účastnilo výletu do Minieurolandu v polském Klódzku. Procházka mezi miniaturními světovými budovami a záplavou květů byla příjemná. „*Tolik květů dohromady bychom v životě neviděli. Ale mají v nich i lebedu,*“ řekla jedna z klientek a začala ji ze záhonů vytrhávat. Všichni si výlet užili a domů si dovezli několik suvenýrů.

Šimonovo letní setkání

Tradiční setkání s rodiči v Denním stacionáři Šimon se pro nemoci a zaneprázdněnost uskutečnilo téměř bez rodičů. Plánované soutěže na variace ovoce se zúčastnily jen dvě maminky, které byly odměněny malým dárkem. Přesto si klienti mohli zahrát na hodnotitele. Pracovnice totiž připravily tři různé limonády, z nichž klienti nakonec vybrali tu nejlepší - mátovou.

Kdo se nebojí přespát

Desátý ročník přespávání proběhne ve čtvrtek 19. července v prostorách Denního stacionáře Šimon. Uživatelé se mohou těšit na zábavný program, který pro ně pracovníci stacionáře každoročně pečlivě připravují.

Tradice přespávání ve stacionáři začala v roce 2009. Pro některé uživatele to byla jedna z prvních nocí bez rodičů. Naštěstí prostředí stacionáře znali, ale tak dlouho tam nikdy nezůstávali. Všichni si toto první přespávání, které bylo zkouškou nejen pro uživatele, ale i pro zaměstnance, užili. Zašli si do kina, nakoupili a připravili si něco dobrého na večeři i na snídani a přede-

vším se výborně pobavili různými historikami. Dlouho se pak ještě vydrželi bavit o tom, jaké to bylo úžasné a jak se už těší na další prázdniny a přespávání. I letos už přemýšlí, co pro ně asi pracovníci přichystaly. Ty ale zatím své plány tají.

„Je to pro nás pokaždé velká výzva připravit nový zajímavý program na odpoledne i večer, abychom se všichni pobavili a zá-

roveň se třeba i něco nového naučili,“ říká zaměstnankyně stacionáře Edita Koritáková. A protože jsou pracovníci opravdu kreativní, je každý ročník něčím výjimečným a nezapomenutelným – promítáním filmu, diskotékou, maškarním rejmem, pyžamovou party nebo třeba bojovkou „hledáme poklad“ či stezkou odvahy. Zpestřením jsou také různé zábavné kvízy a soutěže, za které pak všichni účastníci dostanou nějakou sladkost, pamětní list nebo diplom.

Také večere za tu dobu probíhaly v různém duchu – uživatelé si například s menší pomocí pracovníků uvařili jejich oblíbená jídla, nebo společně grilovali před stacionářem či si byli opékat v nedaleké zahradě u evangelického kostela. Loni si veškerou dřinu s chystáním jídla odpustili a pro změnu navštívili restauraci Bobrovník (viz foto). Přespávání tak uživatelům přináší další společné zážitky, které pak mohou sdílet, utužuje jejich přátelství, ale také je více osamostatňuje. „Díky přespávání jsme zjistili, že to všichni zvládneme a tak můžeme s některými uživateli vyjet v září na třídní výlet do Prahy a víme, že to prostě půjde,“ dodává Edita Koritáková.

Za těch deset let se při přespávání vystřídal celkem osm uživatelů a sedmnáct pracovníků. Jedna uživatelka nevynechala zatím žádný ročník a doufáme, že i letošní jubilejní si náležitě užije. Všem přejeme den plný zábavy a klidnou noc.

Společné grilování ve Vidnavě

Příchodem léta začala i sezóna grilování. A protože společné opékání je příležitost k setkání přátel a známých, domluvily se domovy ve Vidnavě - Domov pokojného stáří sv. Hedviky a Charitní dům sv. Anežky - na společném letním setkání klientů.

Termín není daný, bude se odvíjet od počasí. Na domovech si totiž naplánovali, že společné grilování proběhne za příjemného letního počasí, a to na zahradě Domova pokojného stáří sv. Hedviky.

Klienti obou domovů si budou společně posedět, popovídat si a k tomu si dát něco dobrého. Zároveň si mohou za-

vzpomínat na dobu, kdy takto sedávali na svých zahradách a opékali s rodinou nebo přáteli. Mimo to si čekání na grilované dobroty mohou zkrátit hraním petangu nebo kuželek a udělat tak něco i pro své tělo. Ony ty dobroty pak o to víc chutnají.

Přejeme domovům, aby jim vyšlo počasí a mohli si tak užít příjemně strávené chvíle.

Stane se ...

Plavci nakonec přijedou

Avizovaný koncert skupiny Plavci proběhne v úterý 3. července ve 14 hodin na zahradě Domova pokojného stáří sv. Hedviky ve Vidnavě. Vystoupení sice bylo několikrát odloženo ze zdravotních důvodů účinkujících, ale ti velmi touží ve Vidnavě zahrát a tak nakonec přijedou. Teď už jen aby bylo nakloněno počasí, protože o zájem posluchačů rozhodně nebude nouze.

První canisterapie

Ve čtvrtek 12. července 2018 v odpoledních hodinách se v Charitním domě sv. Anežky ve Vidnavě uskuteční historicky první canisterapie pod vedením paní Michaely Vrbové. Ta domov navštíví se svou fenkou labradorského retrívra vycvičenou právě k tomuto účelu. Všichni se těší, že jim návštěva přinese do domova příjemné rozptýlení a nové podněty pro klienty.

Napsali o nás ...

Vývařovna AVE

Kromě vaření obědů pro klienty, zaměstnance a veřejnost, připravuje Vývařovna také rauty a slavnostní tabule k různým příležitostem, peče koláče apod. Např. na Den dětí napekly kuchařky muffiny, na Noc kostelů pak pro Město Vidnava koláče.

Zpravodaj města Vidnavy 2/2018
duben - červen 2018

5. ročník kuželkového turnaje

„O putovní zlatou kuželku“

**zahrada Domova
pokojného stáří
sv. Hedviky**

Účastnit se budou týmy:

*Domova pokojného stáří sv. Hedviky
Domova pokojného stáří sv. Františka
Charitního domu sv. Anežky
Centra sociálních služeb Jeseník
Domova důchodců Zlaté Hory
Domova pro seniory Javorník
(včetně domova v Kobylé nad Vidnavkou)*

13. 7. 2018

13:00 – 15:00 hod.

K poslechu budou hrát manželé Knápkovi

„Už jste ‘mou’ organizací,“

říká o Charitě Jeseník mediální poradce Ivo Mludek

Už druhým rokem k nám z Opavy dojíždí Ivo Mludek, aby nám jako jeden z expertů projektu Posílení profesionality a stability Charity Jeseník pomohl zrekonstruovat a dobře nastavit Public relations, tedy naši snahu dát o sobě navenek pozitivně vědět. Využívá u toho zkušenosti z profesí novináře, kantora a poradce sociálních organizací.

Jak jste se vlastně dostal k žurnalistice?

Odpověď na tuto otázku jsem sám dlouho neznal a vlastně jsem se ji dověděl teprve nedávno. Už na základní škole jsem z jakéhosi zvláštního vnitřního nutkání, kterému jsem nerozuměl já ani mí rodiče, vždy psal do slohových prací, že až budu dospělý, budu novinářem. A psát jsem skutečně začal, před rokem 1989 pro samizdat, po revoluci jsme pak s kolegy založili týdeník Opavský Region a vydavatelství, které vydávalo deset regionálních týdeníků na území dnešního Moravskoslezského kraje. Ale proč, to mi došlo teprve před pár lety. To když jsem při pátrání zjistil, že mým prapraprastrýcem byl kněz a český vlastenec Cyprján Lelek, blízký spolupracovník Františka Sušila, který mimo jiné napsal první český slabikář na Hlučínsku a založil v roce 1846 první české noviny v Opavě – Opavský týdeník. Na kostele sv. Ducha v Opavě má pamětní desku, tak na něj vždy zamávám, když jdu kolem, určitě se nějak postaral, že jsem 150 let poté v Opavě vešel do téže řeky.

A co má společného novinářina a práce pro charity, které se věnujete nyní?

Já jsem ještě ze staré školy, která vnímala žurnalistiku jako odpovědnou službu. I proto jsem byl před Listopadem 1989 raději pomocný dělník než oficiální novinář a vydával s kolegy samizdat, protože v té době nezávisle šířené slovo osvobozovalo od všudypřítomné lži. Znamenalo více, než jen informaci, neslo v sobě šanci na to usilovat uprostřed všeho toho marasmu o vlastní důstojnost, což mne nakonec dovedlo i k podpisu Charty 77. Po revoluci pak sehrávala média důležitou roli v nově se utvářející společnosti a já jsem v nich prožil dvacet neuvěřitelně hektických a krásných svobodných let. Svět médií se ale dramaticky mění k horšímu, především s nástupem nových technologií. Má nechuť k rezignaci na přesvědčení, že informace v médiích může mnohé změnit k lepšímu, mě pak přirozeně přivedla k mediálnímu poradenství pro charitativní organizace. Je to vlastně pokračování stále stejné motivace vnímat média jako prostředek pozitivního přebývání ve veřejném prostoru, teď vlastně taková Charita 77 (smích).

Pojďme k Charitě Jeseník, pro kterou externě pracujete jako expert pro oblast PR. Proč je důležité, aby o sobě dávaly

sociální organizace vědět i na veřejnosti?

V moderní společnosti získáváme většinu informací o světě kolem sebe zprostředkovaně, skrze média. Pakliže jakákoliv instituce rezignuje na snahu se do tohoto mediálního prostředí promítnout, bude vlastně pro veřejnost, které se s její činností nemají možnost potkat osobně, skoro neviditelná. Už nestačí jen poskytovat profesionální a kvalitní služby, pokud nejste permanentně přítomni v médiích, pro mnoho lidí vlastně neexistujete, nemají jak se o Vás a Vaši činnost dovědět, byť by byla sebelepší.

V čem osobně spatřujete rezervy v tom, jak se tyto organizace prezentují?

V nesystematičnosti, v nedostatku profesionality a z něho pramenícího malého sebevědomí. Sociální práce má svá specifika, která ji ve vlastní propagaci někdy limitují, často ale na rozdíl od komerčních organizací naopak nabízejí mnoho originálních možností. Mám ze své práce vydavatele, novináře i poradce charit mnoho zkušeností, které potvrzují, že charitativní organizace a média mohou žít ve skvělé symbióze, naleznou-li společnou řeč. Na základě této praxe jsem vypracoval a vyučuji svůj vlastní postup, který – zjednodušeně řečeno – vychází krom jiného také z nacházení této společné řeči. Věřím, že si ho v rámci náročného procesu profesionalizace, kterým právě prochází, osvojí také Charita Jeseník.

Když se řekne „společenská odpovědnost firem“, co se Vám vybaví?

Na komunální úrovni se vždy najdou ochotní a odpovědní lidé z oblasti komerčních subjektů, veřejné a státní správy i neziskového sektoru, kterým leží na srdci rozvoj jejich města či obce, kteří se chtějí – každý ve svém oboru – podílet na tom, aby se v něm žilo lépe. A právě neziskový sektor, na Jesenícku například Charita Jeseník, má největší potenciál tyto tři segmenty v pozitivním duchu spojovat. Díky své společenské odpovědnosti a spolupráci například s charitativní organizací se pak úspěšná firma může přihlásit k lokálnímu patriotismu způsobem, který přesahuje její ekonomický přínos regionu. Stává se tak respektovanější institucí v širším slova smyslu. A okolí to vnímá a oceňuje.

Je něco, co byste vzkázal pracovníkům Charity Jeseník a jejím příznivcům?

Vážím si toho, že jste se souběžně s vysilující každodenní prací dobrovolně rozhodli ještě pustit do náročného projektu s názvem „Posílení profesionality a stability Charity Jeseník“, který mne k Vám přivedl. Nikdo Vás k tomu nenutil, nemuseli jste si přidávat další a další úkoly v již tak přeplněném kalendáři. Ale důležité věci v životě většinou nebývají zadarmo, a výsledky Vašeho snažení se určitě časem projeví, pocítíte je Vy sami a především Vaši klienti. I když jsem s Vámi prožil jen relativně krátký čas, už budu napořád vnímat Charitu Jeseník jako „svou“ organizaci. Čím jsem starší, tím zřetelněji si uvědomuji, že to nejcennější a nejdůležitější v životě je to, co uděláme pro druhé. Práce ve střediscích Charity Jeseník je bezpochyby náročná a vyčerpávající, ale občas si uprostřed všech těch starostí a trápení najdete čas připomenout, jak velký smysl má pro Vaše klienty i pro Vás.

Děkuji za rozhovor.

Ivo Mludek – medailon

Ročník 1964, po maturitě do listopadu 1989 u dělnických povoláních (kulisák, skladník). V 80. letech vydával samizdat, signatář Charty 77. V roce 1990 stál u vzniku vydavatelství Region, kde byl šéfredaktorem a editorem. Od roku 2001 působí jako nezávislý publicista a poradce charitativních organizací. Je předsedou Rady Charity Opava, externě přednáší například na Caritas-VOŠs Olomouc. Po listopadu 1989 vystudoval Fakultu sociálních věd Univerzity Karlovy. Je ženatý, má tři děti.

společně s Vámi...

...POMÁHÁME POTŘEBNÝM NA JESENICKU

Tradiční TŘÍKRÁLOVÁ SBÍRKA, během které občané Jesenicka přispívají na své bližní.

(Jesenicko, 1. až 15. ledna)

...OCEŇUJEME VÝTVARNÍKY A FOTOGRAFY

SLAVNOSTNÍ VYHODNOCENÍ SOUTĚŽÍ souvisejících s Tříkrálovou sbírkou.

(Jeseník, Klášterní kaple, 23. února v 16 hodin)

...VZDORUJEME STAŘECKÉ DEMENCI

PŘEDNÁŠKA PŘIBLIŽUJÍCÍ PROBLEMATIKU STAŘECKÉ DEMENCE a Alzheimerovy choroby. Akce proběhne při příležitosti oslav 5. výročí Charitního domu sv. Anežky.

(Jeseník, Hotel Slovan, 15. března v 16:30 hodin)

...POŘÁDÁME VÝSTAVU FOTOGRAFIÍ MŮJ SVĚT

SLAVNOSTNÍ VERNISÁŽ FOTOGRAFICKÉ SOUTĚŽE MŮJ SVĚT za účasti patrona soutěže prof. Jindřicha Štreita. Součástí akce je také společenské setkání se sponzory Charity Jeseník.

(Jeseník, Katovna, 10. dubna v 17:30 hodin)

...PODPORUJEME LIDI S MENTÁLNÍM POSTIŽENÍM

Divadelní představení u příležitosti **VÝROČÍ 20 LET DENNÍHO STACIONÁŘE ŠIMON**.

(Jeseník, Divadlo Petra Bezruče, 22. května v 17 hodin)

...SPORTUJEME S DŘÍVE NAROZENÝMI

PÁTÝ ROČNÍK KUŽELKOVÉHO TURNAJE pořádaný Domovem pokojného stáří sv. Hedviky.

(Vidnava, 13. července od 13 hodin)

...VYRÁŽÍME NA POUŤ

Pojďte spolu s námi na první **CHARITNÍ POUŤ** do Černé Vody.

(Černá Voda, 27. září, poutní mše sv. v 15:30 hodin)

...DOPROVÁZÍME VAŠE BLÍZKÉ NA SKLONKU ŽIVOTA

Přednáška na téma **UMÍRÁNÍ A DOPROVÁZENÍ PŘI UMÍRÁNÍ**.

(Jeseník, 8. listopadu)

Nová auta udělala radost

Dvě nová auta získala pro své pracovnice Charitní pečovatelská služba díky projektu Diecézní charity ostravsko-opavské. Během prázdnin je Charita Jeseník převezme v Ostravě. Nové vozy pomohou pečovatelkám zajistit tolik potřebnou službu.

Je čtvrtek ráno, prší. Na vidnavské náměstí přijíždí bílé Sandero, ze kterého vystupuje pracovnice Charitní pečovatelské služby Kalyna Poláchová a vydává se k prvnímu klientovi. „Ráno jedu nejdřív do Vidnavy. Nakoupím a jdu za klientem, nebo jedu hned do Černé Vody, pak do Bernartic, do Velké Kraše a zase

do Vidnavy. Taky jezdím do Javorníku a do Skorošic,“ říká.

Měsíčně tak najede přes tisíc kilometrů. „V létě to není problém, teda pokud auto nějak nezlobí,“ popisuje pečovatelka. „Ale třeba loni v zimě jsem musela kvůli spadným stromům na cestě v Černé Vodě dvakrát volat na obec a než to od-

stranili, musela jsem kus cesty ke klientce pěšky. Když na mě čekají, musím se tam nějak dostat,“ dodává.

Služba je poskytována na území mikroregionu Žulovsko a Javornicko, což je rozlehlé území a bez aut není možné klienty navštěvovat. Proto zpráva, že pečovatelská služba bude mít díky projektu Diecézní charity ostravsko-opavské dvě nová auta, udělala Kalyně Poláchové radost. „Já mám celkem nové auto, ale kolegyně jezdí starým a to už půjde do šrotu. A ještě je potřeba auto pro novou pečovatelku,“ říká.

Nové vozy Škoda Fabia tak obnoví a rozšíří vozový park Charitní pečovatelské služby. Ta pomáhá lidem, kteří už nejsou sami schopni zvládat péči o sebe nebo svou domácnost, a tím jim umožňuje nadále žít ve svém přirozeném prostředí. Pečovatelky svým klientům pomáhají nejčastěji s osobní hygienou, úklidem, nakupováním, při prostorové orientaci a samostatném pohybu ve vnitřním prostoru, ale třeba i s doprovázením k lékaři nebo na poštu a podobně.

Děkujeme Diecézní charitě ostravsko-opavské, která v rámci společného projektu zajistila nová auta nejen naší pečovatelské službě, ale také do terénních služeb několika Charit v diecézi. Tato auta byla podpořena z finančních prostředků Integrovaného regionálního operačního programu.

Krátce

A další nová auta...

Z nových aut se neraduje jenom Charitní pečovatelská služba. Svůj vozový park na konci června obnovil také Domov pokojného stáří sv. Františka v Javorníku. Ten získal z investiční dotace Ministerstva práce a sociálních věcí hned dva nové vozy. Větší auto Dacia Dokker má speciální úpravu sedadla spolujezdce, jež se dá vytočit a je tak možné lépe usadit například člověka na vozíčku. Druhé auto Dacia Sandero bude sloužit k různým nákupům, výletům, ale třeba i sociální pracovníci k návštěvám v rámci sociálního šetření.

Nové auto mají také v Domácí zdravotní péči. Tam jsou auta potřeba stejně jako na Charitní pečovatelské službě. Zdravotní sestry totiž navštěvují pacienty po celém bývalém okrese Jeseník. Proto je pojezdný vůz pro ně zcela zásadní.

Koncem léta by mělo přibýt také nové auto na správu. To bude využíváno především na delší trasy. Stávající auto pak budou využívat tam, kde ho bude zapotřebí - v Domácí zdravotní péči nebo na domovech.

Z mého pohledu

Pomoc najdete u nás

V životě každého z nás může nastat situace, kdy bude muset řešit zajištění péče o své rodiče. Jak se ale rozhodnout, když chci pro své blízké to nejlepší, a co je vlastně správné řešení? Zvládnou zajistit péči sám, nebo je lepší zvolit domov pro seniory? Každý si v hloubi duše přeje žít po celý svůj život doma, v prostředí, které si vytvořil a kde se cítí dobře.

Často se setkáváme s předpokladem, že když se člověk nedokáže postarat sám o sebe, nemůže žít doma a o způsobu jeho života rozhoduje někdo druhý. Mnohdy toto rozhodnutí leží na rodině seniora a stává se, že senior je umístěn do ústavní péče zcela zbytečně, přestože potřebuje například jen základní péči a mohl by ještě roky žít spokojeně doma. Důvodem nemusí být nezáměr rodiny či neochota přizpůsobit svůj životní styl, často chybí podpora a informace, jaké služby se v péči o staršího člověka nabízejí. Řešením může být třeba pečovatelská služba, kterou poskytuje

Charita Jeseník na Žulovsku a Javornicku. A věřte, že práce pečovatelky je velmi náročná, díky přístupu k jednotlivým klientům se stává skutečnou službou bližnímu. V současné době máme pouze dvě pečovatelky, ale protože je o službu zájem, rozhodli jsme se přibrat do našeho týmu novou kolegyni. Proto mě také potěšilo, že už o prázdninách budeme mít dvě nová auta a budeme tak schopni v našem rozšířeném týmu nabídnout pomoc těm, kteří tuto službu potřebují.

Ráda bych tedy touto cestou poděkovala našim pečovatelkám za jejich ochotu, trpělivost a pozitivní přístup ke klientům. Ale i za to, že každý den bez ohledu na počasí vyjíždí za klienty a pomáhají jim zvládat to, co už sami nedokážou.

Mgr. Hana NETOPILOVÁ,
vedoucí Charitní
pečovatelské služby

Duchovní zamyšlení

Dobré myšlenky uzdravují

Před nedávnem mne zaujala jedna útlá kniha od Doc. Karla Sládka, který vyučuje pastorální teologii a environmentální etiku na Katolické teologické fakultě Karlovy univerzity v Praze. Kniha nese krásný název „Žít s moudrostí včel“, vydalo Karmelitánské nakladatelství v Praze v roce 2016.

Dovoďte, abych z této knihy pro vás vybral několik myšlenek, které vás mohou doprovázet právě v období léta, kdy jsme přírodě nejbliže. Můžeme ji vnímat všemi smysly, prožívat poezii krásy, poznávat její úžasnou uzdravující moc a malá včelka na rozkvetlé jesenické louce i nás může vést k hlubokému zamyšlení.

Kapitola Nemoci včel a nemoci lidské, strana 43:

„Nemoci a ztráty celých včelstev jsou zrcadlem pošramocené zdraví celé přírody, v němž se zase promítá neuvážené působení člověka. Bylo by bláhové se domnívat, že člověk nepocítí zpětnou vazbu svých zásahů do přírody na svém zdraví a nemoci, podobně jako to lze pozorovat u včel.

Když se včelař hlouběji zamýšlí nad nemocemi včel, začíná i své zdraví vnímat v nových souvislostech. Také na nás útočí viry, bakterie a další paraziti, kteří v případě oslabení imunity umožňují propuknutí nemoci. Stejně jako u včel, tak i u lidí jsou mnohá léčiva chybně užívána, často nadužívána. Chemické látky užívané v zemědělství zůstávají v půdě a následně se dostávají do rostlin nebo je nacházíme ve spodní vodě. Také nás ovlivňuje koloběh látek v přírodě, a to více než si uvědomujeme.

Jako včelstvo má svoji společnou imunitu, podobně též existuje něco jako imunita lidského společenství. Mezilidské vztahy totiž ovlivňují emoce, celý duševní stav člověka, a tím i jeho psychosomatický stav. Pokud převládají negativní emoce a dlouhodobý stres, může dojít k oslabení imunity a tělo snáze onemocní. Duševní a tělesný rozměr lidské přirozenosti je úzce provázán. Kořeny onemocnění některého z tělesných orgánů mají často příčinu v konkrétním negativním hnutí mysli. Pokud se naopak podaří vnitřní život člověka stabilizovat a harmonizovat díky rozvoji dobrých myšlenek, pak může dojít k obnově jeho imunitního systému a k rychlejšímu zotavení z nemoci. Při terapii rovněž hraje roli příklon k hodnotám, které člověka přesahují a které se v křesťanské tradici nazývají víra, naděje a láska“.

P. Pavel ZACHRLA
Farnost Holčovice

Poděkování

Traktůrek na zahradu

Děkujeme paní Jaroslavě Sojkové z Petrovic, která na Domov pokojného stáří sv. Františka darovala traktůrek na sekání trávy. Je to pro domov velká pomoc, protože zahrada je velká a péče o ni zabere hodně času. A díky traktůrku to bude snazší.

Náhradní domov

Děkujeme panu Janovi Kmoškovi, který nám pomohl získat náhradní ubytování pro naše klienty z Domova pokojného stáří sv. Františka v Javorníku. Po dobu rekonstrukce bude celý domov přemístěn do zrekonstruovaného zámečku ve Vlčicích, který obklopuje zámecký park. O zeleň tedy klienti nepřijdou. Stěhování proběhne během prázdnin, ale to, že už ví, kam se přestěhují, je velká úleva nejen pro klienty, ale i pro zaměstnance. Děkujeme.

Poděkování Marii Dobošové

Služba lidem s demencí

O práci paní Marie Dobošové, vedoucí Charitního domu sv. Anežky, nelze říct nic jiného, než že to opravdu byla služba lidem s těžkým onemocněním.

Když v roce 2013 nastoupila do domova na místo vedoucí a sociální pracovnice, musela tuto novou službu pro lidi s demen-

ci a Alzheimerovou chorobou od základů vytvořit. A to se jí povedlo. Naučila nejen svůj tým, jak k těmto lidem správně přistupovat, ale byla jim každý den velkým příkladem. A velkým lidským příkladem byla leckdy i pro své kolegy vedoucí.

Na konci června ukončila paní Marie Dobošová pracovní poměr v Charitě Jeseník a odešla do důchodu. Vlastně odešla po-

máhat zase jinam. Touto cestou jí děkujeme za vše, co pro Charitu Jeseník a především pro Charitní dům sv. Anežky, její klienty i zaměstnance udělala. Přejeme jí především pevné zdraví a v novém působišti hodně štěstí a spokojenosti.

O tom, že naše kolegyně byla člověkem na svém místě, se můžete přesvědčit níže v listárně v odezvách rodin klientů.

Listárna

Dobrý večer, paní Dobošová.

Chtěli bychom Vám poděkovat za Vaši práci, kterou jste dělala nejen z povinnosti, ale i srdcem. Váš přístup pomohl nejen naší babičce, ale i nám - rozptýlil počáteční nejistotu z umístění babičky do péče v domově sv. Anežky ve Vidnavě. Také díky našemu kontaktu a fotografiím ze života v domově, které jste nám pravidelně posílala, jsme věděli, jak trávíte s klienty volný čas, co podnikáte pro zpestření jejich volných chvil a jak se babička cítí. Ve Vašem dalším působení Vám přejeme pevné zdraví a spoustu pohody. Doufáme, že v nové „paní vedoucí“ budeme mít stejnou oporu jako ve Vás. A poděkujte za nás

i sestřičkám, které jsou zkrátka skvělé.

Josef H.

Vážená paní Dobošová, Chtěla bych Vám a celému kolektivu Charitního domu sv. Anežky ve Vidnavě velmi srdečně poděkovat za vzornou péči, kterou jste poskytovali a stále poskytujete mojí devadesátipětileté mamince H. K.

Je mi upřímně líto, že opouštíte pozici vedoucí Charitního domu, protože pod vaším vedením fungovala bezchybně nejen základní starost o staré, nemocné a často již bezmocné lidi, ale byly organizovány také akce, které pomáhaly aktivně vyplňovat volné chvíle těm, kteří jsou ještě schopni

vnímat radost ze života. Oceňuji jak kulturní, sportovní akce, různé výlety, tak také možnost účasti na bohoslužbách v místní kapli.

Vysoce si cením velmi empatického a slušného přístupu k Vaším klientům, zájmu o jejich fyzické i psychické problémy. Za celých pět let, které maminka dosud trávila ve Vašem zařízení, jsem od ní neslyšela jedině slůvko nespokojenosti. A to je pro mě a tedy i pro Vás ta nejvyšší známka ohodnocení Vaší velmi náročné práce. Děkuji za ni jménem svým i svých dětí a přeji Vám do dalších let především pevné zdraví.

Helena K., České Budějovice